

№ 2/1957.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 2/1957 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om familjepension och begravningshjälp för Ålands landskapsförvaltning underlydande tjänstemän.

(№ 2/1957)

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

Den föreslagna landskapslagen avser att reglera förmåner, som åtfölja tjänstemännens tjänsteförhållande till landskapet. Dessa förmåner - familjepension och begravningshjälp - komma visserligen icke tjänstemännen själva tillgodo under deras livstid, men i första hand innebär lagstiftningen för tjänstemännen den personliga förmånen, att de befrias från att under tjänstetiden betala familjepensionspremierna. Med hänsyn till sistnämnda omständighet finner utskottet att lagen närmast avser att reglera tjänstemännens avlöningsförhållanden och att landskapet därför kan anses hava behörighet att lagstifta på området.

I enlighet med principen om likställighet mellan landskapets tjänstemän och motsvarande tjänstemän i riket med avseende å löneförmånerna böra dessa i landskapet ordnas på samma sätt som i riket. Ifall utskottets uppfattning ifråga om lagstiftningsbehörigheten icke skulle vinna erkännande på högsta ort, måste frågan senare ordnas genom sådan landskapslag, som ålägger landskapet att betala de familjepensionspremier, som uppbäras av tjänstemännen.

Lagförslaget bygger helt naturligt på rikets motsvarande lag. Dock upptager förslagets 2 § såsom förmånslåtare icke personer med avtals-tjänst, beroende enligt uppgift av landskapssekreteraren därpå, att landskapet för närvarande icke har någon tjänsteman i avtalstjänsteförhållande och att sådana tjänster sannolikt ej heller komma att inrättas. Detta innebär sålunda icke någon brist. I 13 § stadgas om förmånstagare med rätt till tjänste- och nådår efter förmånslåtare. För närvarande finnes i landskapets tjänst icke någon sådan tjänsteman, vars efterlämnade anhöriga skulle hava rätt till tjänste- och nådår, men då det icke är utslutet, att i framtiden någon kan anställas, som tidigare förvärvat en sådan rätt för sina efterlevande anhöriga, har utskottet låtit paragrafen stå kvar.

Vid granskningen av lagtexten har utskottet icke funnit skäl till några sakliga ändringar, men väl till vissa stilistiska. Dessa äro av den natur, att de kunna observeras av justeringsutskottet. Dock må här nämnas, att utskottet önskar utbyta ordet "till" på första raden i 9 §

-2-

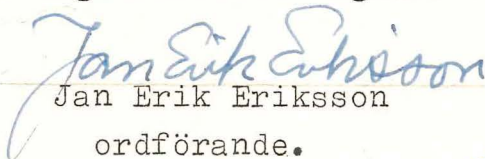
mot "lönen i" samt slutet av första meningen i 11 § mom. 1 "inom ett år från förmånslåtarens död" mot "inom ett år efter det förmånslåtaren dött". I 24 §, som principiellt bort återgiva lagtexten i rikslagens motsvarande lagrum, föreslås införande av "(FFS 696/56)" efter "1956".

Hänvisande till ovensagda får utskottet därför för landstinget vördsammast föreslå,

att landstinget ville godkänna lagförslaget.

Mariehamn den 12 mars 1957.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson
ordförande.

./ Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Nils Dahlman, August Johansson, Gustaf Jansson och Herman Mattsson.